

گزارش

بیم و امیدهای سیاست خارجی پزشکین

مقامات و کارشناسان سابق و کنونی ایران بر این نقطه اتفاق نظر دارند که با انتخاب مسعود پزشکیان اصلاح طلب به عنوان رئیس جمهور، ایران ممکن است شاهد نرشدن سیاست‌های خارجی خود باشد و چه بسا فرصتی برای پیشرفت‌های جدید دیپلماتیک فراهم آید. مسعود پزشکیان، متخصص قلب، نماینده مجلس و وزیر اسبق بهداشت و رئیس جمهور جدید ایران تجربه مستقیم اندکی در حوزه سیاست خارجی دارد، اما متعهد شده دیپلمات‌های نخبه ایران و حامیان جهانی‌سازی را برای برنامه‌ها و سیاست خارجی خود به خدمت بگیرد که همین مسئله امیدها و آمل و آرزوها را برای برقراری روابط گرم‌تر با غرب افزایش داده است.

«دنيس راس»، دستیار ویژه باراک اوباما، رئیس‌جمهور سابق آمریکا و از مذاکره‌کنندگان کهنه‌کار مرتبط با امور خاورمیانه، بر این باور است که مواضع پزشکیان می‌تواند عمل‌گرایانه‌تر و دارای تقابل کمتر نسبت به داخل و خارج باشد، اگرچه ممکن است برنامه‌های بین‌المللی پزشکیان با محدودیت‌هایی در داخل مواجه شود. نکته قابل ذکر در این موضوع این است که اغلب اختیارات رئیس‌جمهوری ایران تا حد زیادی محدود و معطوف به مسائل داخلی است و مسئولیت اتخاذ همه تصمیمات مهم سیاسی، به‌ویژه تصمیمات مربوط به امور خارجی و برنامه هسته‌ای ایران شرایط خاص خود را دارد. با این حال دیپلمات‌ها و تحلیلگران بر این باورند که سیاست‌های خارجی ایران در سال‌های اخیر به طور فزاینده‌ای تشدید شده و این روند ممکن است در دوره پزشکیان نیز ادامه یابد. نمونه تشدید و سخت‌تر شدن این سیاست‌ها را می‌توان در تحکیم ائتلاف با سایر کشورها ملاحظه کرد.

«ری تکیه» کارشناس مسائل ایران در شورای روابط خارجی آمریکا نیز هم‌زمان با نزدیک شدن انتخابات ریاست‌جمهوری ایران در تحلیلی نوشت: محور مقاومت ایران به چنان موفقیت چشمگیری دست یافته که تصور اینکه کسی بتواند این امر را مختل کند، دشوار می‌نماید چراکه این سیاست به تهران اجازه داده است تا قدرت خود را به رخ بکشد. تحلیلگران بر این باورند که بیشترین نفوذ رئیس‌جمهور در سطح بین‌المللی، ممکن است در شکل‌دادن به فرمول و نحوه نگارش به سیاست‌های ایران در سراسر جهان باشد و این مهم نیز عمدتاً به انتخاب دیپلمات‌ها توسط رئیس‌جمهوری بستگی دارد و این دقیقاً همان نکته‌ای است که تضاد پزشکیان و برجسته‌ترین رقیب یعنی سعید جلیلی، شخصیت محافظه‌کار و ضدغربی را آشکارتر می‌کند. در دوران ریاست‌جمهوری محمود احمدی‌نژاد به عنوان یک فرد رادیکال، جلیلی با هرگونه توافقی از قدرت‌های جهانی برای محدود کردن برنامه هسته‌ای ایران در ازای کاهش تحریم‌های اقتصادی، قاطعانه مخالفت می‌کرد.

پزشکیان از سوی دیگر با تأکید بر تمایل خود برای تدوین سیاست تضمین همکاری‌های بین‌المللی، ضمن حمایت خود از بهبود روابط با غرب با هدف پایان بخشیدن به تحریم‌ها اعلام کرده که قصد دارد ارتباطات ایران را با اکثر دولت‌های سراسر جهان - به استثنای رژیم صهیونیستی - تقویت کند، اما در عین حال همچنان در خصوص اتکای بیش از اندازه به کشورهای روسیه و چین نیز هشدار داده است. پزشکیان در همین رابطه تصریح کرده بود، اگر بخواهیم بر اساس این سیاست عمل کنیم، باید با همه خوب رفتار کنیم و بر اساس عزت و منفعت با همگان روابط حسنه داشته باشیم. هرچه برای بهبود روابط خارجی خود تلاش کنیم به سیاست مذکور نزدیک‌تر می‌شویم، اما هر چه تنش‌ها بیشتر شود، از این سیاست دور خواهیم شد و اوضاع بدتر خواهد شد.

محمدجواد ظریف، وزیر سابق امور خارجه ایران، مشاور ارشد سیاست خارجی ستاد انتخاباتی پزشکیان است که در سال ۲۰۱۵ میانجیگری و تلاش‌های زیادی برای انعقاد توافق هسته‌ای با قدرت‌های جهانی انجام داد. آزمون اصلی اهتمام و توجه ایران به دیپلماسی با غرب این خواهد بود که آیا تهران به تلاش‌هایش برای احیای توافق هسته‌ای امضا شده با غرب در سال ۲۰۱۵ پاسخ خواهد داد یا خیر؟ موضوعی که با نامزدی دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری سابق در انتخابات جدید آمریکا، پیچیده‌تر خواهد شد. این در حالی است که به لحاظ فنی، این توافق که هدف آن جلوگیری از ساخت بمب اتم توسط ایران است، سال آینده منقضی خواهد شد اگرچه این توافق عملاً زمانی که ترامپ تصمیم گرفت در سال ۲۰۱۸ از آن خارج شود و تحریم‌ها کشور را علیه تهران مجدداً اعمال کند، تقریباً لغو شد و همین مسئله، ایران را بر آن داشت تا سرعت غنی‌سازی اورانیوم را به حدی افزایش دهد که کارشناسان به این باور برسند که اکنون ممکن است این کشور بتواند سوخت مورد نیاز برای تولید سه یا چند بمب را ظرف چند روز یا چند هفته تولید کند. ایران از مدت‌ها پیش بر صلح‌آمیز بودن برنامه هسته‌ای خود تأکید کرده است و با وجود آنکه مقامات آمریکایی نیز می‌گویند هیچ مدرکی دال بر تلاش‌های کنونی تهران برای تبدیل اورانیوم به سلاح هسته‌ای وجود ندارد، اما اسرائیلی‌ها ادعا دارند چنین تلاش‌هایی تحت عنوان تحقیقات دانشگاهی در حال انجام است. کاترین اشتون، دیپلمات انگلیسی که در سال ۲۰۱۳ به‌عنوان مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا هنگام دستیابی به توافق موقت بر مذاکرات هسته‌ای نظارت می‌کرد و از نزدیک با جلیلی و ظریف بر سر میز مذاکره کار کرده است، می‌گوید که جلیلی به نظر می‌رسد بیشتر علاقه‌مند به ادامه مذاکرات و در عین حال به دنبال اطمینان حاصل کردن از عدم دستیابی به پیشرفت و نتیجه واقعی است. اشتون تصریح می‌کند، از سوی دیگر ظریف درک بسیار بیشتری از آمریکا و اروپا دارد و برای تضمین آینده ایران در منطقه مصمم است.

ایرانی‌ها متوجه شده‌اند که آمریکا مصمم است از گسترش درگیری در خاورمیانه اجتناب کند و پیام‌هایی نیز از کانال‌های مختلف بین دو کشور برای پرهیز از خطرات تشدید تنش‌ها ردوبدل شده است. در همین حال می‌باید به زندانیان بین دو کشور در سال گذشته، امیدها را برای همکاری دیپلماتیک بیشتر مانند مذاکرات غیرمستقیم در مورد برنامه هسته‌ای زنده کرد اما ایران اکنون همان‌گونه که در میان اعضای طبقه سیاسی این کشور نیز تصور می‌شود، روی نحوه تعامل و برخورد با ترامپ در صورت انتخاب مجدد در انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا تمرکز کرده است. دنيس راس تأکید دارد که رئیس‌جمهوری جدید ایران از فضایی بهره‌مند خواهد بود که با او اجازه می‌دهد تعادل میان عمل‌گرایی یا پایبندی به معیارهای ایدئولوژیک تعیین شده را در تصمیم‌گیری‌های دولتی تنظیم و ساماندهی کند، اما این امر تأثیر چندانی بر روابط پزشکیان در سیاست خارجی، به‌ویژه با آمریکا نخواهد داشت چراکه در این خصوص، حدود شفاف و مشخصی وجود دارد.

منبع: الشرق الاوسط / میدل ایست

چرا روند انتقال دولت به رئیس‌جمهوری منتخب با کندی انجام می‌شود؟

عادی‌انگاری تحلیف در شرایط اضطراری

وحیده کریمی؛ مجلس در تعطیلات تابستانی است؛ آن هم در شرایط فوق‌العاده‌ای که با سقوط بالگرد رئیس‌جمهوری فقید، کشور در شرایط ویژه‌ای قرار دارد و با انتخابات پیش از موعد، تعجیل در تشکیل دولت چهاردهم و استقرار رئیس‌جمهور منتخب اهمیت بسزایی دارد. اما در میانه کارزار با حذف رئیس‌جمهور در دور اول انتخابات، بهارستان‌نشینان تصمیم گرفتند برای سه هفته به تعطیلات تابستانی بروند و وعده دادند اگر نیاز باشد برای تحلیف آماده خواهند شد.

با تعطیلی مجلس، عملاً کشور دو نفر از رؤسای قوای خود را ندارد و در چنین شرایطی، برنامه‌ای هم برای به‌سامان رساندن انتقال قدرت از دولت سیزدهم به چهاردهم وجود ندارد. طبق روال مرسوم و با تأکید بر این نکته که در شرایط عادی «و نبود تعطیلی در روز مورد نظر»، مراسم تحلیف ریاست‌جمهوری در روز ۱۴ مرداد هم‌زمان با سالروز صدور تاریخی فرمان مشروطیت در ایران انجام می‌شود، اکنون نیز قرار است با عادی‌انگاری فضای کشور، آن هم با ادامه عدم حضور رئیس‌جمهور در یاستور، پانزدهم مرداد این مراسم انجام شود.

طبق قانون با تأیید صحت انتخابات از سوی شورای نگهبان (که اکنون انجام شده است)، باید اعتبارنامه ریاست‌جمهوری توسط اعضای شورای نگهبان صادر و با امضای اعضای این شورا، خدمت رهبر معظم انقلاب ارسال شود. بعد از صدور اعتبارنامه، مراسم تنفیذ ریاست‌جمهوری برگزار خواهد شد که زمان برگزاری آن از سوی دفتر رهبر معظم انقلاب اعلام می‌شود. با انجام مراسم تنفیذ، بلافاصله می‌توان مراسم تحلیف را برگزار کرد تا رئیس‌جمهور چهاردهم بتواند سکان هدایت کشور را در دست بگیرد تا تکلیف کابینه مشخص و دولت به‌طور کامل به تیم جدید منتقل شود. این فاصله می‌تواند در زمان کوتاهی به دلیل خلا حضور رئیس‌جمهور پیگیری شود، اما روند انجام این مهم سرعت مطلوبی را نشان نمی‌دهد.

در همین رابطه، مجتبی یوسفی، عضو هیئت‌رئیس مجلس، وعده داده است «با توجه به اهمیت بین‌المللی مراسم تحلیف رئیس‌جمهور منتخب، از جانب رئیس مجلس شورای اسلامی سنناری را چند کارگروه مسئولیت تهیه مقدمات، دعوت و استقبال از مدعوین خارجی و داخلی، اطلاع‌رسانی، امنیت و حرارت و... مراسم تحلیف را عهده‌دار خواهند شد». بنابراین سخنی از بازگشت نمایندگان از تعطیلات و اقدام بر اساس شرایط خاص حاکم بر کشور نیست.

عباسعلی کدخدایی، سخنگوی سابق شورای نگهبان، در پاسخ به اینکه طبق اصل ۱۳۱ قانون اساسی بعد از فوت رئیس‌جمهور وقت، رئیس‌جمهور بعدی باید ظرف مدت ۵۰ روز انتخاب شود اما درباره زمان استقرار و شروع به کار دولت جدید صحبتی نشده، آیا درباره زمان شروع به کار دولت جدید بعد از فوت رئیس‌جمهور سکوت قانونی وجود دارد؟ گفت: خیر، قانون اساسی در این مورد سکوت کرده و صرفاً تأکید شده انتخابات ظرف ۵۰ روز برگزار شود و طبیعتاً بقیه مراحل هم به ترتیب باید انجام شود. در قانون زمان‌بندی ندارد. وی در واکنش به اینکه زمان‌بندی درباره موقع استقرار دولت دست چه کسی است؟ افزود: مجلس باید تحلیف را برگزار کند، سپس تنفیذ انجام شود. بعد برای گرفتن رای اعتماد اعضای کابینه اقدام می‌شود. کدخدایی درباره اینکه گفته شده زمان رای اعتماد ۱۴ شهریور است این در شرایطی است که در این دو ماه رئیس‌جمهور نداریم، تصریح کرد: برای همه پست‌ها به این ترتیب است که تا زمانی که مقام جدید مستقر نشده، مقامات قبلی مکلف هستند کار خود را ادامه دهند، اما بعد از تحلیف و تنفیذ است که همه کارهای رئیس‌جمهور تمام می‌شود و می‌تواند آغاز به کار کند که آغاز کار هم با تشکیل کابینه انجام می‌شود. سخنگوی سابق شورای نگهبان در پاسخ به اینکه در این مدت که رئیس‌جمهور جدید مستقر نشده، اعضای کابینه سابق می‌توانند تصمیماتی بگیرند یا عزل و نصب‌هایی انجام دهند که برای دولت آینده بار مالی داشته باشد؟ خاطر نشان کرد: بله، برای هر پستی شرایط به همین ترتیب است؛ برای مثال یک رئیس دانشگاه هم تا زمانی که رئیس جدید دانشگاه می‌آید، می‌تواند نامه‌ها را امضا کند مگر اینکه در جایی قانون تصریح کرده باشد که نباید باشد. البته این موارد در هر دولتی رعایت می‌شود و در چنین شرایطی عموماً درباره مسائل مهم تصمیم‌گیری نمی‌شود و می‌گویند دولت جدید بایاید. اینها موارد عرفی هستند و هیچ‌وقت محل بحث قانونی نبوده‌اند.

میرمحمد صادقی، حقوق‌دان دیگری است که در نقد تأخیر پیش‌آمده در برپایی مراسم تنفیذ و تحلیف ریاست‌جمهوری چهاردهم معتقد است: «علی‌الصلو هیئت‌رئیس باید مصوبه‌ای در این زمینه بدهد و تا جایی که می‌دانم هنوز این مصوبه را نداده است. در حقیقت هیئت‌رئیس بعد از هماهنگی با دفتر رهبری و رئیس‌جمهور منتخب باید به تاریخی برسند که معلوم شود در چه تاریخی کدامیک از اقدامات از قبیل تنفیذ، تحلیف، معرفی و رای اعتماد صورت بگیرد. البته قانون صراحتاً نمی‌گوید، اما به دلیل اینکه عمده کار در مجلس است، بالطبع تقویم مجلس و برنامه‌های آن را هیئت‌رئیس مصوبه می‌کند». میرمحمد صادقی با تأکید بر سرعت در انجام مراسم تحلیف تصریح کرد: «آنچه در قانون آمده، این است که بعد از تحلیف تا دو هفته وزرا باید معرفی شوند که این دو هفته سقف است؛ یعنی رئیس‌جمهور دو روز بعد از تحلیف هم می‌تواند اعضای کابینه را معرفی کند. بنابراین این مواردی که وجود دارد اگر واقعاً مصلحت ایجاد کند که شاید ایجاد کند، این است که مراسمات مذکور زودتر انجام شوند و مسئله استعفاي رئیس‌جمهور منتخب از مجلس، تنفیذ، تحلیف، معرفی وزرا و رای اعتماد می‌تواند انجام شود؛ چراکه در قانون محدودیتی از این جهت وجود ندارد. البته امکان دارد رئیس‌جمهور منتخب هم مایل باشد وقت بیشتری برای بررسی اعضای کابینه و معرفی آنها به مجلس داشته باشد».

به‌رحال با توجه به اینکه مهلت ۵۰ روزه قیدشده در اصل ۱۳۱ قانون اساسی امروز به پایان می‌رسد و از سوی دیگر نیز رئیس‌جمهور منتخب هنوز به‌طور رسمی کار خود را به‌عنوان رئیس‌جمهور دولت چهاردهم آغاز نکرده است، ابهاماتی درباره مسئولیت اجرائی کشور و همچنین فعالیت هیئت سه‌نفره اشاره‌شده در اصل ۱۳۱ قانون اساسی مطرح شده است. در اصل ۱۳۱ قانون اساسی آمده است: «در صورت فوت، عزل، استعفا، غیبت یا بیماری بیش از دو ماه رئیس‌جمهور و یا در موردی که مدت ریاست‌جمهوری پایان یافته و رئیس‌جمهور جدید بر اثر موانعی هنوز انتخاب نشده و یا امور دیگری از این قبیل، معاون اول رئیس‌جمهور با موافقت رهبری اختیارات و مسئولیت‌های وی را بر عهده می‌گیرد و شورایی متشکل از رئیس‌جمهور و رئیس قوه قضائیه و معاون اول رئیس‌جمهور موظف است ترتیبی دهد که حداکثر ظرف مدت ۵۰ روز رئیس‌جمهور جدید انتخاب شود. در صورت فوت معاون اول و یا امور دیگری که مانع انجام وظایف وی گردد و نیز در صورتی که رئیس‌جمهور معاون اول نداشته باشد، مقام رهبری فرد دیگری را به جای او منصوب می‌کند».

در توضیح ابهامات مطرح‌شده، روز گذشته سخنگوی شورای نگهبان عنوان کرد: «معاون اول رئیس‌جمهور به‌عنوان مدیر قوه مجریه تا روز تنفیذ عهده‌دار مسئولیت‌های رئیس‌جمهور است و پس از آن نیز تا زمانی که رئیس‌جمهور جدید بخواهد، می‌تواند به کارش به‌عنوان معاون اول ادامه دهد». طحان‌نظیف همچنین در رابطه با هیئت سه‌نفره نیز گفت: «بر اساس قانون این شورا باید ترتیبی اتخاذ کند که انتخابات ظرف ۵۰ روز برگزار شود و با توجه به اینکه مراحل اول و دوم انتخابات ظرف کمتر از ۵۰ روز برگزار شد، این شورای سه‌نفره که وظیفه‌اش هماهنگی‌های کلان برای برگزاری انتخابات بوده، وظیفه‌اش را انجام داده و وظیفه‌اش عملاً پایان یافته است».

بنا بر این توضیحات، شرایط بعد از ۵۰ روز مقرر در قانون اساسی عادی تلقی شده و اصراری بر سرعت‌بخشیدن به انجام امور انتقال دولت وجود ندارد که با توجه به شرایط خاص کشور، این تفسیر ساده‌انگارانه است و می‌شد با بسیج نیروها و ارگان‌ها، هفته‌ها اداره کشور را معطل استقرار رئیس‌جمهور نکرد.

غفلت مجلس از تحلیف منتخب ملت

موضوع نیازمند این بود که زودتر کارهای ابتدایی صورت بگیرد و زمان کوتاهی که در همین زمینه اضافه شد، سبب وقوع برخی تاخیرات شد. با توجه به اینکه در قانون اساسی برای تعیین تکلیف ریاست‌جمهوری ۵۰ روز مشخص شده ولی جزئیات آن بیان نشده و در کشور ما که حکومت مردم بر مردم است و نظارت عالی مقام معظم رهبری در حال انجام است و بیشترین دغدغه را درباره انتخابات، ایشان داشتند و دستور دادند که سرپرست ریاست‌جمهوری انتخابات را به‌خوبی و با به‌کارگیری بهترین افراد برگزار کند که دولت نیز این وظیفه را به‌خوبی انجام داده و در نهایت از طرف شورای نگهبان نیز صحت انتخابات تأیید شد که در همین زمان مجلس باید زودتر تشکیل جلسه می‌داد و تعطیلات تابستانه را رها می‌کرد و کشورهایی را که راغب هستند حضور داشته باشند، دعوت کرده تا تحلیف زودتر انجام شود، نه اینکه منتخب ملت نامه بزند که فلان قرارداد انجام یا اجرا نشود یا در بحث نیروی انسانی وارد شود و این شائبه را می‌توانستند پیش‌نیاز روند و لازم بود کارهای ابتدایی قبل از هر پیش‌آمدی با نامه منتخب ملت صورت گیرد؛ بنابراین می‌توانیم نتیجه بگیریم که با توجه به اینکه این انتخابات، انتخاباتی در حالت غیرعادی بوده، اساساً دولت در تأخیر آن نقشی ندارد، بلکه به دور دوم کشیده‌شدن انتخابات و تعطیلات تابستانی مجلس سبب شد درحال حاضر به‌صورت کامل تکلیف ریاست‌جمهوری مشخص نشود.

حمیدرضا به‌گذر؛ با توجه به اینکه طبق قانون اساسی تا ۵۰ روز باید درباره انتخابات و تعیین تکلیف ریاست‌جمهوری اقدام شود و تاکنون صرفاً منتخب ملت انتخاب شده است و هیچ صحبتی از تحلیف و اعتبارنامه رئیس‌جمهور منتخب در میان نیست بنابراین در همین زمینه با آقای اسماعیل حسین‌زهی، نماینده ادوار مجلس، به بحث و گفت‌وگو پرداختیم که شرح آن را با هم خواهیم خواند:

قبل از هر چیز از ملت بزرگ ایران که حماسه آفریدند و توانستند مشارکت خوبی داشته باشند و فرد مدنظرشان را انتخاب کنند، باید تشکر ویژه داشته باشم. از مقام معظم رهبری و دست‌اندرکاران انتخابات و اجرا نیز بسیار سپاسگزارم. همچنین باید این اقدام دست‌اندرکاران انتخابات و اجرا که انتخابات را به‌خوبی برگزار کردند به فال نیک گرفت. با توجه به اینکه در قانون اساسی گفته شده تا ۵۰ روز باید ریاست‌جمهوری را تعیین تکلیف کرد و اینکه انتخابات دوم‌مرحله‌ای برگزار شد و زمانی را متأسفانه همین دوم‌مرحله‌ای شدن انتخابات گرفت و زمان دیگری به تعطیلات تابستانی مجلس اختصاص یافت که مجلس می‌توانست یک فراخوان بزند و زودتر تحلیف را برگزار کند. در همین زمینه باید اضافه کرد که در مجلس رسم بر این است که در جلسه تحلیف برخی چهره‌های اسلامی و غیراسلامی دعوت می‌شوند که در مجلس و جلسه تحلیف حضور داشته باشند، خوب این

کهریزک

کهریزک

میرمحمد صادقی، حقوق‌دان دیگری است که در نقد تأخیر پیش‌آمده در برپایی مراسم تنفیذ و تحلیف ریاست‌جمهوری چهاردهم معتقد است: «علی‌الصلو هیئت‌رئیس باید مصوبه‌ای در این زمینه بدهد و تا جایی که می‌دانم هنوز این مصوبه را نداده است. در حقیقت هیئت‌رئیس بعد از هماهنگی با دفتر رهبری و رئیس‌جمهور منتخب باید به تاریخی برسند که معلوم شود در چه تاریخی کدامیک از اقدامات از قبیل تنفیذ، تحلیف، معرفی و رای اعتماد صورت بگیرد. البته قانون صراحتاً نمی‌گوید، اما به دلیل اینکه عمده کار در مجلس است، بالطبع تقویم مجلس و برنامه‌های آن را هیئت‌رئیس مصوبه می‌کند». میرمحمد صادقی با تأکید بر سرعت در انجام مراسم تحلیف تصریح کرد: «آنچه در قانون آمده، این است که بعد از تحلیف تا دو هفته وزرا باید معرفی شوند که این دو هفته سقف است؛ یعنی رئیس‌جمهور دو روز بعد از تحلیف هم می‌تواند اعضای کابینه را معرفی کند. بنابراین این مواردی که وجود دارد اگر واقعاً مصلحت ایجاد کند که شاید ایجاد کند، این است که مراسمات مذکور زودتر انجام شوند و مسئله استعفاي رئیس‌جمهور منتخب از مجلس، تنفیذ، تحلیف، معرفی وزرا و رای اعتماد می‌تواند انجام شود؛ چراکه در قانون محدودیتی از این جهت وجود ندارد. البته امکان دارد رئیس‌جمهور منتخب هم مایل باشد وقت بیشتری برای بررسی اعضای کابینه و معرفی آنها به مجلس داشته باشد».

به‌رحال با توجه به اینکه مهلت ۵۰ روزه قیدشده در اصل ۱۳۱ قانون اساسی امروز به پایان می‌رسد و از سوی دیگر نیز رئیس‌جمهور منتخب هنوز به‌طور رسمی کار خود را به‌عنوان رئیس‌جمهور دولت چهاردهم آغاز نکرده است، ابهاماتی درباره مسئولیت اجرائی کشور و همچنین فعالیت هیئت سه‌نفره اشاره‌شده در اصل ۱۳۱ قانون اساسی مطرح شده است. در اصل ۱۳۱ قانون اساسی آمده است: «در صورت فوت، عزل، استعفا، غیبت یا بیماری بیش از دو ماه رئیس‌جمهور و یا در موردی که مدت ریاست‌جمهوری پایان یافته و رئیس‌جمهور جدید بر اثر موانعی هنوز انتخاب نشده و یا امور دیگری از این قبیل، معاون اول رئیس‌جمهور با موافقت رهبری اختیارات و مسئولیت‌های وی را بر عهده می‌گیرد و شورایی متشکل از رئیس‌جمهور و رئیس قوه قضائیه و معاون اول رئیس‌جمهور موظف است ترتیبی دهد که حداکثر ظرف مدت ۵۰ روز رئیس‌جمهور جدید انتخاب شود. در صورت فوت معاون اول و یا امور دیگری که مانع انجام وظایف وی گردد و نیز در صورتی که رئیس‌جمهور معاون اول نداشته باشد، مقام رهبری فرد دیگری را به جای او منصوب می‌کند».

در توضیح ابهامات مطرح‌شده، روز گذشته سخنگوی شورای نگهبان عنوان کرد: «معاون اول رئیس‌جمهور به‌عنوان مدیر قوه مجریه تا روز تنفیذ عهده‌دار مسئولیت‌های رئیس‌جمهور است و پس از آن نیز تا زمانی که رئیس‌جمهور جدید بخواهد، می‌تواند به کارش به‌عنوان معاون اول ادامه دهد». طحان‌نظیف همچنین در رابطه با هیئت سه‌نفره نیز گفت: «بر اساس قانون این شورا باید ترتیبی اتخاذ کند که انتخابات ظرف ۵۰ روز برگزار شود و با توجه به اینکه مراحل اول و دوم انتخابات ظرف کمتر از ۵۰ روز برگزار شد، این شورای سه‌نفره که وظیفه‌اش هماهنگی‌های کلان برای برگزاری انتخابات بوده، وظیفه‌اش را انجام داده و وظیفه‌اش عملاً پایان یافته است».

بنا بر این توضیحات، شرایط بعد از ۵۰ روز مقرر در قانون اساسی عادی تلقی شده و اصراری بر سرعت‌بخشیدن به انجام امور انتقال دولت وجود ندارد که با توجه به شرایط خاص کشور، این تفسیر ساده‌انگارانه است و می‌شد با بسیج نیروها و ارگان‌ها، هفته‌ها اداره کشور را معطل استقرار رئیس‌جمهور نکرد.

گویی حسین جنبش غمناک فرق می‌کند...

پروا خت آنلاین

کهریزک، پذیرای لذورات خیرین در ماه محرم

۰۴۴۷-۱۰۵۱-۰۸۷۰-۰۲۹۵